

Dierickx Leys Journal

Jaargang 10, nummer 2
april 2024

Outlook 2024
Interview Stijn Baert

Aarzelende centrale bankiers

Rekening op naam partner of
rekening op twee namen?

Chipsector
Wind in de zeilen dankzij AI

DIERICKX LEYS
PRIVATE BANK

Outlook 2024

Interview Stijn Baert

Stijn Baert, econoom en professor arbeidseconomie aan de Universiteit Gent, staat bekend om zijn onderzoek over thema's zoals arbeidsmarktbeleid, werkloosheid, en de relatie tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Hij was een van de sprekers op onze outlook , waar ik hem enkele vragen kon stellen.

Vandaag is de arbeidsmarkt veel krappere dan in de jaren '80. Hoe komt het dat die krapte fluctueert doorheen de tijd? Heeft het te maken met de economische cyclus, of met structurele zaken zoals demografie, digitalisering, welvaart en mobiliteit?

“Die schommelingen hebben vooral te maken met langetermijntrends. In de jaren '80 hadden bedrijven veel keuzemogelijkheden en moesten werknemers bijna vechten om een job te krijgen. Vandaag is het in veel sectoren omgekeerd, in de eerste plaats door de vergrijzing. Voor elke 100 mensen die de arbeidsmarkt verlaten, komen er maar 80 in de plaats. Om dat structureel tekort op te vangen, moet het beleid mensen stimuleren om langer te werken.”

In België, en vooral in Vlaanderen, is de arbeidsmarkt-krapte nijpend. In vergelijking met andere regio's is de verhouding tussen het aantal vacatures en het aantal werkzoekenden erg hoog. Betekent dat dat de Vlaamse economie sterker groeit of zijn Vlaamse werkzoekenden liever lui dan moe?

“Allereerst wil ik benadrukken dat dit geen typisch Vlaams probleem is: de krapte op de arbeidsmarkt is ook voelbaar in Brussel en Wallonië. ‘Liever lui dan moe’ vind ik sterk geformuleerd, want soms is een werkzoekende nu eenmaal niet geschikt voor een vacature. Maar sommigen zien het inderdaad niet zitten om een specifieke job uit te oefenen, terwijl anderen geen zin hebben om een opleiding te volgen. Dat vraagt om beleidsaanpassingen. Enerzijds moet de overheid werken aantrekkelijker maken. Neem bijvoorbeeld laaggeschoolde werklozen. Gaan zij aan het werk, dan zien ze slechts een inkomensstijging van ongeveer 7%, terwijl er verschillende kosten bij komen zoals kinderopvang. Voor hen is niet werken eigenlijk interessanter dan wél werken. Daarnaast is 18 à 19% van de Vlamingen inactief, wat neerkomt op bijna één op vijf van de 25- tot 64-jarigen. Zo wordt de vijver waaruit werkgevers moeten vissen natuurlijk erg klein.”

Wie zijn die mensen?

“Het gaat vooral over huismannen en -vrouwen, langdurig zieken en – zeer vaak – ontmoedigde werklozen, die ooit naar een job hebben gezocht maar het hebben opgegeven. Daarnaast is er een grote groep mensen die met vervroegd pensioen gaan. Zij moeten voldoende gestimuleerd worden om langer aan de slag te blijven.”

U verwijst steeds naar beleid en nooit naar natuurlijke mechanismen. Ik denk aan zelfregulering: kan een betere verloning voor knelpuntberoepen niet leiden tot meer instroom van werknemers?

“Ik heb het daar minder over omdat mijn onderzoek zich vooral richt op beleidsvraagstukken en de aanbevelingen die daaruit voortvloeien. Maar het klopt dat de markt voor een deel zelfregulerend is. Knelpuntberoepen houden doorgaans rekening met opleidingsniveau, waarbij de lonen hoger liggen dan bij niet-knelpuntberoepen. Die natuurlijke concurrentiemechanismen werken echter niet altijd. Ten eerste zijn mensen niet alleen geïnteresseerd in verloning. Uit ons onderzoek is namelijk gebleken dat Vlamingen vier aspecten belangrijk vinden in hun carrière: loon, jobinhoud, werk-privébalans en werkzekerheid.”

Misschien een ethisch onjuiste vraag, maar kunnen we werkzoekenden niet verplichten om knelpuntberoepen in te vullen?

“Die vraag mag u zeker stellen. Uit ons onderzoek blijkt dat de overheid werkzoekenden beter moet begeleiden, zodat hun zoektocht naar werk minder vrijblijvend wordt. Daar is veel steun voor, inclusief het idee van verplichte gemeenschapdienst en opleiding voor werkzoekenden. Binnen de groep werkzoekenden moeten we een onderscheid maken tussen kortdurende en langdurige werkloosheid. Het eerste is minder problematisch omdat die mensen al op zoek zijn naar een job. Het echte probleem ligt bij langdurige werkloosheid, want dat is een zichzelf versterkend proces. Werklozen raken gedemotiveerd en worden door werkgevers anders beoordeeld, wat de situatie nog erger maakt. Het is cruciaal om mensen snel genoeg weer aan het werk te krijgen, maar daar slagen we niet in. Dat vereist een hervorming van de werkloosheidsuitkeringen, waar bepaalde maatregelen ervoor kunnen zorgen dat mensen na drie tot zes maanden een duidelijke prikkel voelen om op zoek te gaan naar werk.”

Ik hoorde u zeggen dat 44% van de allochtonen inactief is. Hoe verklaart u dat?

“Dat is een complex vraagstuk waarover de meningen uiteenlopen. Volgens mij heeft het te maken met drie zaken. Ten eerste zijn mensen met een migratieachtergrond vaak minder hoog opgeleid. Wat ook een rol speelt, zijn de keuzes die mensen maken als gevolg van hun opleidingsniveau. Zo blijkt dat meisjes in Turkse en Marokkaanse gezinnen minder gestimuleerd worden om te studeren en de arbeidsmarkt op te gaan. De derde factor is de discriminatie op de arbeidsmarkt, die gelukkig lijkt af te nemen. Het is moeilijk te zeggen wat de hoofdreden is, maar het staat buiten kijf dat zich voor al die drie punten beleidsmaatregelen opdringen. Ik denk aan een aanpassing van de sociale zekerheid, want het is niet de bedoeling dat niet werken voor sommigen financieel interessanter is dan werken. Wat betreft het migratiebeleid, kijk ik naar een land als Denemarken: daar gaan mensen vooral naartoe om te werken en eventueel te studeren. Bij ons komen veel meer mensen binnen met een vluchtelingenstatus of voor gezinshereniging, waardoor ze minder snel op de arbeidsmarkt terechtkomen.”

Wat vindt u van het voorstel voor de werkweek van 32 uur van minister Paul Magnette (PS)?

“Waar ik het in dat voorstel moeilijk mee heb, is dat de minister pleit voor behoud van loon. Dat betekent meer kosten voor de bedrijven, wat zij zullen doorrekenen in hun prijzen. Dat kan hun internationale concurrentiepositie verzwakken, waardoor ze hun activiteiten moeten verminderen – of zelfs stopzetten – en mensen hun job zullen verliezen. Anderzijds begrijp ik dat mensen op een bepaald moment een stap terug willen zetten in hun carrière om op termijn langer te werken. Maar ik ben er niet van overtuigd dat de werkgever dat moet betalen. Zoals het Franse spreekwoord zegt: ‘on ne peut pas avoir le beurre, l’argent du beurre, et le cul de la laitière’. Vrij vertaald: je kan niet alles hebben, er moeten keuzes gemaakt worden.”

Kriebelt het bij u nooit om zelf in de politiek te gaan en mee beleid te voeren?

“Binnenlandse politiek is een van mijn grootste passies, samen met binnenlands voetbal. Ik verkies om daar vanaf de zijlijn naar te kijken, zonder er zelf deel van uit te maken. Ik ben overigens een ‘zwevende kiezer’: mijn stem kan alle kanten opgaan. Ik heb in het verleden al gestemd op Groen en N-VA, en alles wat daartussen ligt.”

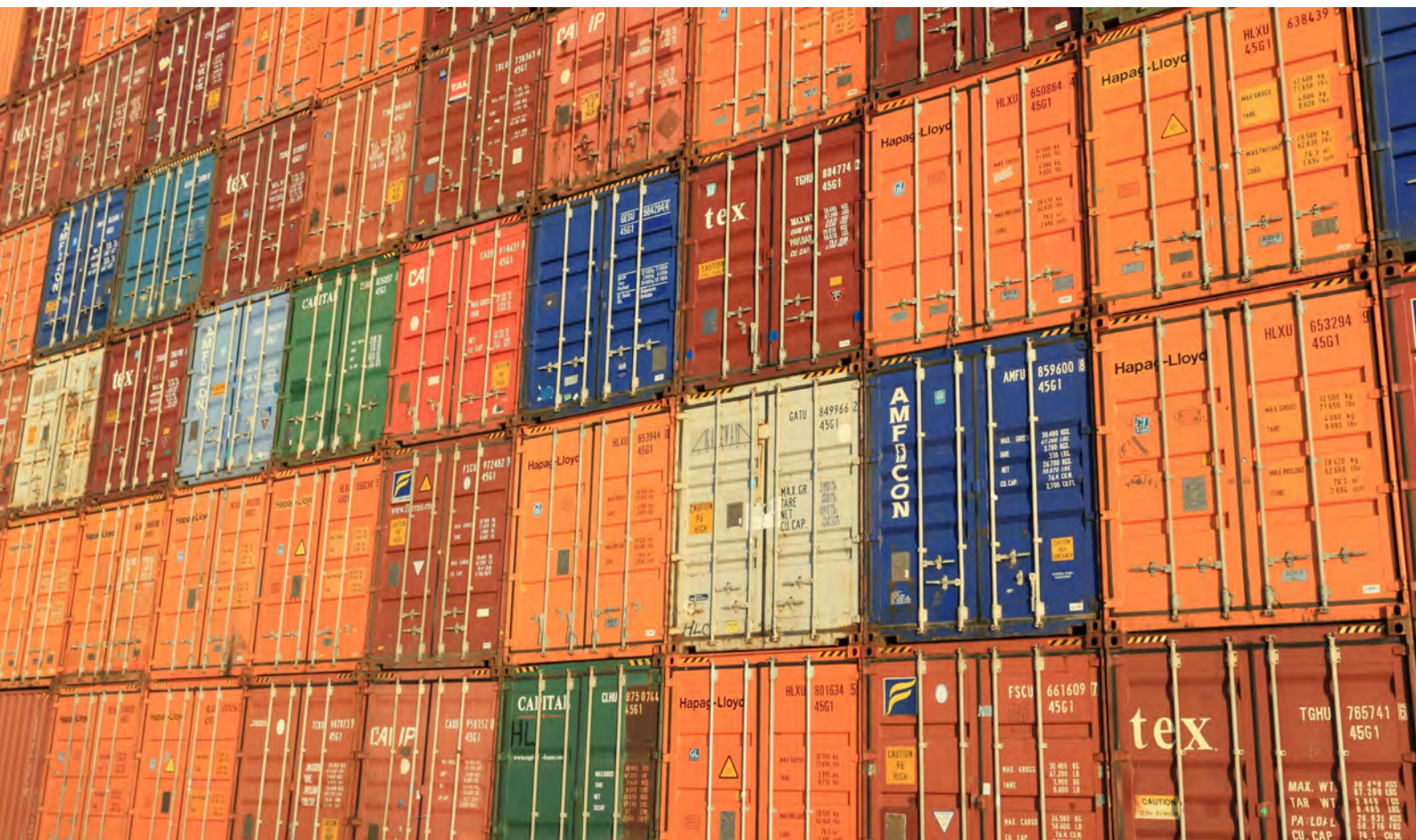
“Vlamingen vinden vier aspecten belangrijk in hun carrière: loon, jobinhoud, werk-privébalans en werkzekerheid.”

Aarzelende centrale bankiers

Het begin van de rentedalingen werd al verschillende keren aangekondigd en telkens weer uitgesteld, tot grote frustratie van beleggers. Maar nadat ze zich drie jaar geleden lieten verrassen door de inflatie, zijn de centrale bankiers vandaag extra voorzichtig en willen ze zeker niet te snel reageren.

De financiële markten zijn in de ban van inflatie. De verstoring van de bevoorradingsketens – een gevolg van het heropstarten van de economie na de eerste coronagolf – was groter dan verwacht en zette de centrale bankiers voor het blok. Terwijl ze er aanvankelijk vanuit gingen dat de inflatie snel zou wegebden, ontstond in het voorjaar van 2021 paniek toen bleek dat dat niet zo was. Het leidde tot een eerste reeks renteverhogingen. Na het vastlopen van het containerschip Ever Given in het Suezkanaal eind maart 2021 namen de bevoorradingsproblemen toe. Ook de inval van Rusland in Oekraïne versterkte de inflatieopstoot. De prijzen voor energie en basisgoederen gingen door het dak en lokten een nieuwe reeks renteverhogingen uit.

Ondertussen steeg ook de langetermijnrente naar niveaus die ongezien waren sinds het begin van de bankencrisis. De hogere rente had een negatief effect op de vastgoedprijzen, wat leidde tot terugbetalingsproblemen bij een aantal vastgoedgroepen. Dat veroorzaakte dan weer grote kredietverliezen bij verschillende Amerikaanse regionale banken, waarvan sommige met een noodprocedure moesten overgenomen worden. Ook Crédit Suisse, de Zwitserse trots en een van 's werelds grootste systeembanken, ging kopje onder.

Dankzij de dalende energieprijzen nam de inflatie in de loop van 2023 over de hele wereld geleidelijk af. Beleggers begonnen te hopen op het einde van de cyclus van renteverhogingen. De kerninflatie, die geen rekening houdt met de prijzen van energie en voeding, bleef echter hardnekkig hoog. De Europese en Amerikaanse centrale bankiers waren er dan ook als de kippen bij om te zeggen dat er van renteverlagingen geen sprake kon zijn. Het gevolg: tegen eind oktober 2023 steeg de rente op tienjarige Amerikaanse staatsobligaties door naar 5%; die op Duitse naar 3%.

Terwijl de economie tijdens vorige economische cycli steevast in recessie ging bij sterke renteverhogingen, bleef ze deze keer verder groeien onder impuls van de dienstensector. De krapte op de arbeidsmarkt die daaruit voortvloeide, blijft tot op vandaag voor problemen zorgen en wordt gestuwd door het onevenwicht tussen de grote uitstroom van babyboomers en de beperkte instroom van jongeren. Maar de pogingen om de economische groei af te remmen, wierpen vruchten af. De hogere langetermijnrente deed de hypotheekrentes stijgen, waardoor de activiteit in de bouw afnam. Eind oktober gaven enkele Amerikaanse centrale bankiers aan dat het einde van de rentestijgingen in zicht was. Ze hintten zelfs op renteverlagingen.

Beleggers gingen er dan ook van uit dat er in 2024 minstens zes renteverlagingen zouden komen in de Verenigde Staten. Maar door de bijzonder sterke arbeidsmarkt en een langzaam dalende kerninflatie veranderde de toon van de centrale bankiers begin dit jaar. Ze aarzelen om aan renteverlagingen te beginnen omdat de economie nog steeds veel tekenen van sterkte vertoont. Daardoor mikken beleggers niet langer op maart, maar op juni voor de eerste renteverlaging.

QT of quantitative tightening

In de kantlijn van dat alles verdween een andere belangrijke steun voor de obligatiemarkten. De centrale banken in het Westen startten in de nasleep van de banken- en eurocrisis met het opkopen van langetermijnobligaties, met als enige doel de langetermijnrente lager te drukken. De gevolgen waren uiteenlopend. De vraag naar krediet swingde de pan uit. Elk bedrijf en elke overheid met het label 'investeringskwaliteit' kon overvloedig kredieten opnemen, zelfs op zeer lange termijnen, wat ze dan ook deden. De gemiddelde looptijd van de schuld nam sterk toe, waardoor bedrijven en overheden zich zeer goedkoop konden financieren op lange termijn. Een gevolg van het opkopen van de langetermijnobligaties was dat de langetermijnrente negatief werd in veel landen en voor verschillende bedrijven. Het balanstotaal van de

centrale banken werd ongezien groot in vergelijking met de omvang van de economie. Wanneer de inflatie oppikte, besloten de centrale bankiers om het soepele rentebeleid te verlaten. Eerst stopten ze met het opkopen van obligaties. Daarna beslisten ze om mondjesmaat geld uit de markt te nemen, door de vervallende obligaties gewoon te laten terugbetalen en niet meer te herbeleggen. Dat liet toe om, zonder veel te forceren, het balanstotaal van de centrale banken te doen afnemen. De Europese Centrale Bank en de Federal Reserve kozen voor die zachte aanpak – in het vakjargon 'QT' of 'quantitative tightening' genoemd. Canada en Zweden verkopen ook actief obligaties die nog niet op eindvervaldag zijn. De vrees dat dat zou leiden tot lagere obligatiekoersen – dus hogere rentes – is nog geen werkelijkheid geworden.

Dat de langetermijnrente daar slechts zeer beperkt op reageert, is bijzonder. Als de korttermijnrente langer dan verwacht hoog blijft, is het logisch dat ook de langetermijnrente enige opwaartse druk ervaart. En heel wat factoren pleiten voor een sterkere stijging. Zo waren de begrotingstekorten in de westerse wereld nooit groter dan in het voorbije decennium. Ook het wegvallen van de aankopen van obligaties door de centrale banken veroorzaakte heel wat zorgen (zie inzet QT) .

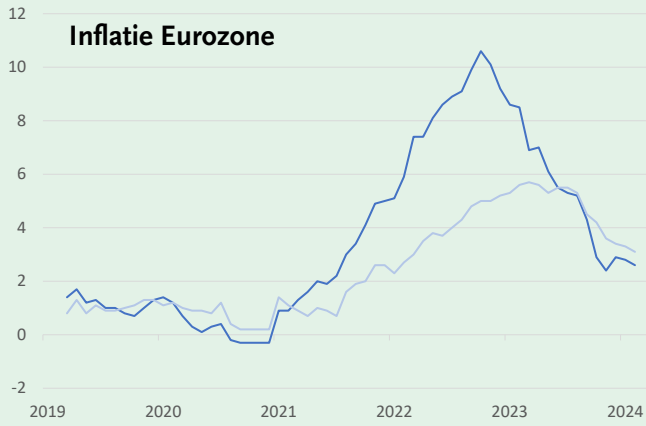
Doordat de korttermijnrente gelijk bleef en de langetermijnrente steeg, ziet de rentecurve er vandaag een stuk vlakker uit dan een jaar geleden. Wellicht volgt een verdere afvlakking de komende maanden. De situatie is alleszins een stuk gezonder dan enkele jaren geleden, toen de rente structureel lager lag dan de inflatie. De periode van negatieve rentes lijkt definitief achter ons te liggen.

Beleggers ontvangen vandaag opnieuw een rente die minstens in lijn ligt met de inflatie. Dat maakt beleggen in obligaties weer interessant. De komende maanden zal duidelijk worden wanneer de neerwaartse rentecyclus ingezet wordt. Aangezien de centrale bankiers zich geen tweede keer willen verbranden, kan dat nog enkele keren uitgesteld worden. “Er kan pas over renteverlagingen worden nagedacht als het inflatietraject duurzaam en overtuigend naar 2 procent beweegt”, klinkt het bij de

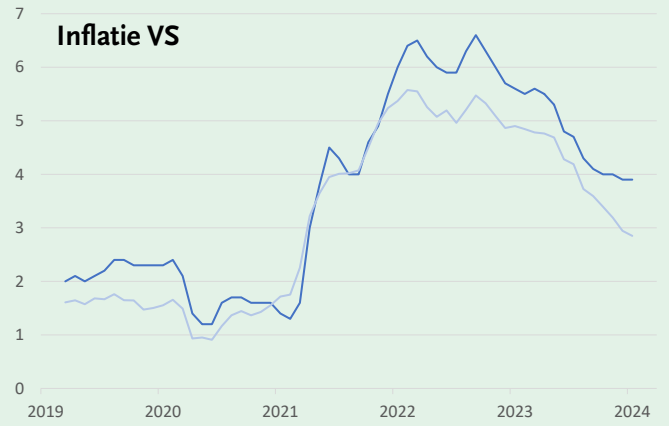
Europese Centrale Bank. Cijfers over een blijvend hoge kerninflatie en een sterke arbeidsmarkt worden afgewisseld met indicaties over zwakkere kleinhandelsverkoop en industriële productie. Door die tegengestelde signalen blijft een verandering in de houding van de centrale bankiers voorlopig uit, al lijkt de Federal Reserve zich nu toch voor te bereiden op een eerste renteverlaging in juni. Mochten zij toch nog sneller overstag gaan, dan zal het zijn omdat de economische situatie drastisch verslechtert. En dat is iets wat we liever vermijden.

Wat te doen?

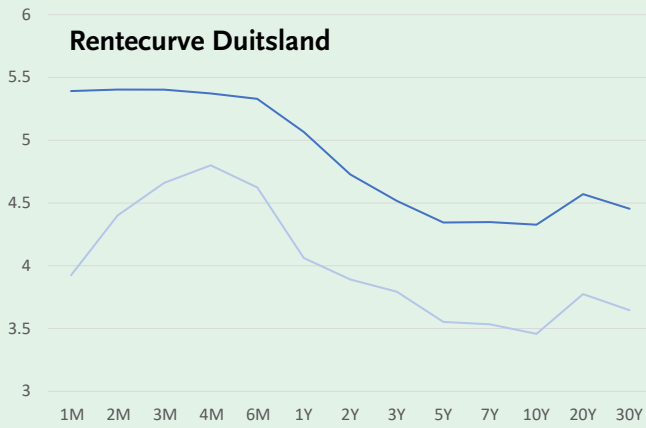
Aangezien de korttermijnrente nog altijd hoger ligt dan die op langere termijn, blijft het aangewezen om de gemiddelde looptijd van de obligatieportefeuille beperkt te houden. Bovendien is het recessiegevaar nog niet volledig geweken. Daarom pleiten we voor voldoende hoge kwaliteit bij de selectie van obligaties. Kwaliteit houdt in dat een ontlenaar in staat moet zijn om de rente en de hoofdsom op tijd af te lossen.

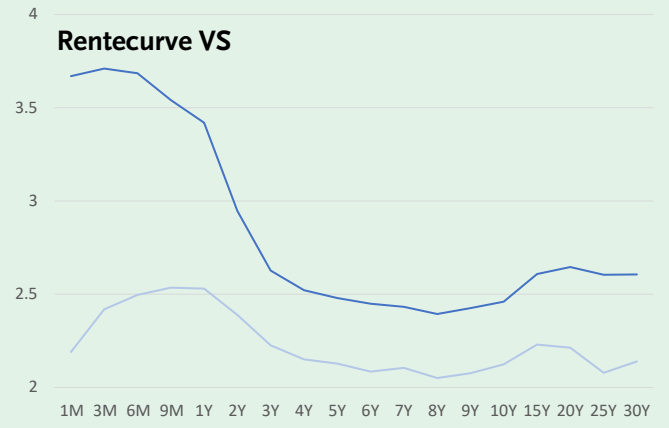
■ Inflatie ■ Kerninflatie

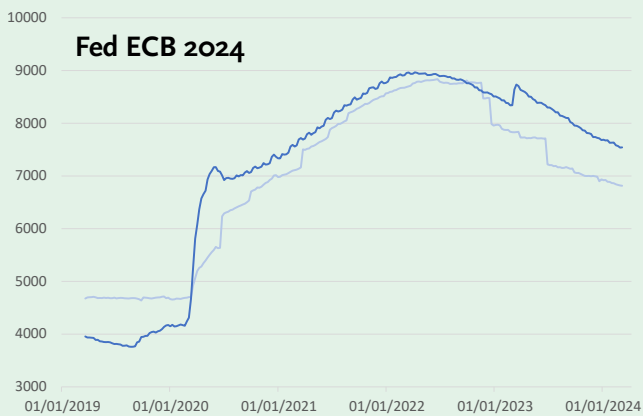
■ Inflatie ■ Kerninflatie

■ I16 EUR German Sovereign Curve Last Mid YTM
 ■ I16 EUR German Sovereign Curve 03/15/23 Mid YTM

■ I25 US Treasury Actives Curve Last Mid YTM
 ■ I25 US Treasury Actives Curve 03/15/23 Mid YTM

■ ECB balanstotaal ■ Federal Reserve

Wat is het verschil tussen een rekening op naam van mijn partner waar ik een bancaire volmacht op heb en een rekening op onze twee namen?

Dat is een verschil waar heel wat misvattingen over bestaan. We zetten het op een rijtje voor u.

Bancaire volmacht

Een volmacht houdt geen eigendomsrecht of schenking in. Met een bancaire volmacht krijgt u enkel het recht om bepaalde bankverrichtingen op de rekening van uw partner uit te voeren, zoals beleggingsbeslissingen ('ik verkoop aandeel X en koop aandeel Y') of betalingen. Uw partner kan die volmacht steeds eenzijdig en zonder uw medeweten herroepen. Bij een overlijden eindigt de bancaire volmacht automatisch. Zolang uw partner de volmacht niet herroept, mag u bepaalde verrichtingen op de rekening van uw partner uitvoeren. Maar enkel het feit dat u een volmacht krijgt, betekent niet dat u eigendomsrechten krijgt over de tegoeden op de rekening van uw partner.

Bestuur bankrekening

Iedereen heeft het recht om zelf een bankrekening te openen zonder toestemming van de partner. Bent u gehuwd, dan moet uw echtgenoot daar enkel van op de hoogte worden gebracht. Om te bepalen wie de tegoeden op een bankrekening mag beheren, maakt het niet uit of u al dan niet gehuwd bent. Wanneer u alleen een rekening opent, beheert u de tegoeden op de rekening ook alleen, ongeacht uw huwelijksstelsel. Tegenover de bank kan enkel de titularis van de rekening verrichtingen uitvoeren op de rekening, samen met de personen die de titularis eventueel een volmacht heeft gegeven.

Wanneer een rekening werd geopend op naam van één partner, kan de andere partner geen verrichtingen uitvoeren op die rekening (tenzij met een volmacht). De andere partner heeft zelfs geen inzagerecht. De bank mag de andere partner dus niet zomaar rekeninguittreksels of inventarissen bezorgen. Als de andere partner vermoedt dat de rekening gebruikt wordt om geld te onttrekken aan het gemeenschappelijk vermogen, kan hij zich tot de rechter wenden.

Invloed van het huwelijksvermogensrecht

Als een rekening op de twee namen staat, behoren de tegoeden toe aan beide partners. Maar ook wanneer een rekening slechts op naam van één partner staat, kunnen de tegoeden op vermogensrechtelijk vlak soms ook toebehoren aan de andere partner. De cruciale vraag daarbij is of u gehuwd bent, en zo ja, onder welk huwelijksstelsel.

Niet de titulatuur van de rekening, maar wel het huwelijksvermogensrecht bepaalt namelijk het eigendomsrecht van bancaire tegoeden. Deze kwestie is vooral relevant voor gehuwden onder een wettelijk stelsel of een stelsel van algehele gemeenschap. Bent u wettelijk of feitelijk samenwonend, of bent u gehuwd onder een stelsel van zuivere scheiding van goederen? Dan is het meestal duidelijk dat het geld op uw bankrekening enkel van u is.

Voor gehuwden onder een wettelijk stelsel of een stelsel van algehele gemeenschap is het verhaal complexer. Als een echtgenoot alleen een rekening opent, beheert hij de tegoeden op de rekening ook alleen (samen met de personen die eventueel een volmacht hebben gekregen). Het feit dat een rekening slechts op naam van één echtgenoot staat, wil echter niet zeggen dat enkel die echtgenoot vermogensrechtelijke aanspraken kan laten gelden op de tegoeden op de rekening.

Bent u getrouwd met algehele gemeenschap van goederen, dan behoren alle goederen aan beide echtgenoten toe. Dat wil zeggen: zowel de tegoeden op gemeenschappelijke bankrekeningen als die op rekeningen op naam van één echtgenoot.

Bent u getrouwd onder een wettelijk stelsel (scheiding van goederen met gemeenschap van aanwinsten)? Dan behoren de tegoeden op alle rekeningen toe aan beide echtgenoten, tenzij een van de partners kan bewijzen dat de tegoeden deel uitmaken van het eigen vermogen dat hij al voor het huwelijk bezat of verkreeg via schenking of erfenis. Er geldt immers een vermoeden van gemeenschappelijkheid. Wie gehuwd is zonder huwelijkscontract, valt automatisch onder het wettelijk stelsel.

Overlijden

Dat is de reden dat bij een overlijden van een gehuwde niet alleen de rekeningen van de overledene worden geblokkeerd, maar ook die van de echtgenoot. Dus wanneer uw echtgenoot overlijdt, worden óók de rekeningen die op uw uitsluitende naam staan geblokkeerd. Als u gehuwd was onder het stelsel van zuivere scheiding van goederen, kunnen de rekeningen die alleen op uw naam stonden versneld worden vrijgegeven zodra het huwelijksstelsel wordt aangetoond (bijvoorbeeld via een brief van de notaris). Rekeningen die enkel op naam van de wettelijk of feitelijk samenwonende partner van de overledene staan, worden niet geblokkeerd.

“Niet de titulatuur van de rekening, maar wel het huwelijksvermogensrecht bepaalt het eigendomsrecht van bancaire tegoeden.”

Conclusie

Er is een belangrijk verschil tussen een rekening op naam van uw partner waar u een volmacht op heeft en een rekening op beide namen. Niet de titulatuur van de rekening, maar wel uw huwelijkscontract bepaalt het eigendomsstatuut van de tegoeden op de bankrekeningen. De titulatuur van de rekening bepaalt wie verrichtingen mag uitvoeren op een rekening. Een bancaire volmacht geeft u geen eigendomsrechten op een rekening en kan steeds eenzijdig herroepen worden.

Bij verdere vragen hierover, kan u steeds contact opnemen met uw contactpersoon of met de juridische dienst op het nummer 03 241 09 99.

Chipsector

Wind in de zeilen dankzij AI

Dit is een samenvatting van de conclusies uit de studies. De volledige studies zijn te raadplegen via <https://www.dierickxleys.be/nl/studies/nvidia>
<https://www.dierickxleys.be/nl/studies/tsmc>
<https://www.dierickxleys.be/nl/studies/asml-holding>

De voorbije jaren was het in de techwereld een komen en gaan van hypes die hun beloftes niet helemaal konden waarmaken, zoals de metaverse of augmented reality-brillen. Ook artificial intelligence (kunstmatige intelligentie of AI) werd eerst beschouwd als een van de vele hypes, maar veroverd nu gestaag de wereld. De mogelijkheden ervan hebben we uitvoerig besproken in een artikel in de DLJ van juni 2023.

We kunnen niet meer om de groeiende impact van AI heen. Het begon enkele kwartalen geleden met de spectaculaire resultaten van NVIDIA. De vraag naar ultraperformante chips voor datacenters, essentieel voor AI-toepassingen, gaat pijlsnel de hoogte in. NVIDIA's chips, die uitblinken in rekenkracht, domineren deze markt. Daardoor kan topman Jensen Huang de prijzen aanzienlijk verhogen, wat resulteert in exponentiële winstgroei voor het bedrijf.

Merkwaardig genoeg voelden andere techbedrijven aanvankelijk weinig impact. Maar dat veranderde in het afgelopen kwartaal. Door de enorme honger naar AI-chips plaatst NVIDIA steeds grotere bestellingen bij 's werelds meest geavanceerde chipproducent TSMC. Terwijl het management van TSMC in het derde kwartaal nog matig enthousiast was over de impact van AI, klonken er in het vierde kwartaal al meer optimistische geluiden. Na een bescheiden groei in 2023 verwacht TSMC in 2024 weer aan te knopen met stevige groeicijfers.

Bij ASML zien we een gelijkaardig verhaal: ook bij de Nederlandse techspeler ruimen de matige cijfers stilaan plaats voor betere cijfers. ASML verwacht dat 2025 een sterk groeijaar wordt. Dat is weinig verrassend: voor de meest geavanceerde chips doet TSMC een beroep op de machines van ASML. Zo sippelen de positieve gevolgen van de opkomst van AI stilaan door in de volledige chipsector.

Uiteraard zit NVIDIA in poleposition om te profiteren van de doorbraak van AI. De vraag naar chips overtreft de productiecapaciteit, al wordt de kloof stilaan kleiner. Volgens Huang is een nieuwe investeringscyclus op gang getrokken, waarbij de capaciteit van datacenters de komende vijf jaar maar liefst zal verdubbelen. Klanten zoals Microsoft, Alphabet, Amazon en Meta – goed voor zowat 40% van 'NVIDIA's omzet – struikelen over elkaar om de gegeerde en cruciale chips te bemachtigen.

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat NVIDIA de omzet in het vierde kwartaal zag verdrievoudigen tot 22,1 miljard dollar. De datacenterdivisie tekende zelfs een vervijfvoudiging van de omzet op in hetzelfde kwartaal. Die duizelingwekkende cijfers suggereren dat de AI-storm niet snel zal gaan liggen.

Alsof de vraag nog niet hoog genoeg is, is Huang bovendien persoonlijk actief om grote bedrijven en zelfs overheden te overtuigen hun eigen AI-systemen op te zetten. Hij sloot onder andere een deal met Cisco, met als doel zoveel mogelijk AI-systemen te verkopen over de hele wereld.

Toch duiken stilaan ook enkele wolken op aan de horizon. De Verenigde Staten proberen de verspreiding van toptechnologie naar China zoveel mogelijk tegen te werken, uit vrees dat die economisch maar ook militair tegen hen gebruikt kan worden. Exportrestricties beperken de verspreiding van AI, en daarmee ook de omzetcijfers van NVIDIA. Het bedrijf verminderde de rekencapaciteit van bepaalde chips zodat ze toch verkocht konden worden aan China, maar de restricties worden steeds strenger.

Een groter probleem voor NVIDIA is het rechtstreekse gevolg van de houding van de keiharde topman. Huang is zich namelijk zeer bewust van de machtspositie van zijn bedrijf en probeert het onderste uit de kan te halen door de grenzen van de prijszetting af te tasten, met overweldigende winstcijfers als gevolg. Dat heeft ertoe geleid dat zowat alle grote techspelers onderzoek hebben opgestart om hun eigen chips te produceren. Ook AMD en Intel proberen NVIDIA bij te benen. De complexiteit van de chips is aanzienlijk en de voorsprong van NVIDIA is zo hoog dat een kaalslag bij de marktleider er op korte termijn niet zit aan te komen. Maar als de andere spelers op hetzelfde elan verdergaan, komt er meer concurrentie voor NVIDIA. Daarnaast valt het niet te ontkennen dat het grote enthousiasme van beleggers de waardering van NVIDIA naar ongekende hoogtes heeft gestuwd, wat het risico op termijn verder vergroot.

Kortom: het zijn zeer boeiende tijden voor de chipsector. Beleggers moeten zoals altijd de voeten op de grond houden en omzichtig te werk gaan bij het samenstellen van hun portefeuille, in functie van hun draagkracht en hun persoonlijk beleggersprofiel.

“Volgens Huang is een nieuwe investeringscyclus op gang getrokken, waarbij de capaciteit van datacenters de komende vijf jaar maar liefst zal verdubbelen.”

Dierickx Leys Journal is een uitgave van Dierickx Leys Private Bank
Kasteelpleinstraat 44-46, 2000 Antwerpen
Verantwoordelijke uitgever: Werner Wuyts
Redacteurs: Ethel Puncher, Sven Sterckx, Werner Wuyts, Willem De Meulenaer
Opmaak en druk: JEdesign.be

DIERICKX LEYS

PRIVATE BANK

Dierickx Leys Antwerpen

Kasteelpleinstraat 44
2000 Antwerpen
Tel.: +32 3 241 09 99
Antwerpen@dierickxleys.be

Dierickx Leys Mortsel

Sint-Benedictusstraat 140
2640 Morstel
Tel.: +32 3 443 93 50
Mortsel@dierickxleys.be

Dierickx Leys Gent

Rijvisschestraat 122
9052 Zwijnaarde
Tel.: +32 9 240 00 40
Gent@dierickxleys.be

Dierickx Leys Kortrijk

Beneluxpark 26 bus 0035
8500 Kortrijk
Tel.: +32 56 21 40 35
Kortrijk@dierickxleys.be

Dierickx Leys Leuven

opening nieuw kantoor
zomer 2024

De beleggingsinstrumenten vermeld in deze publicatie zijn niet geschikt voor alle beleggers. Er dient rekening gehouden te worden met de doelstellingen, financiële draagkracht, kennis, ervaring en risicokenmerken van de belegger. De Bank verstrekt langs deze weg geen persoonlijk beleggingsadvies. De Bank is niet verantwoordelijk voor enige schade die uit deze adviezen zou voortvloeien. Meer informatie over de selectie en beoordelingsmethodes van hoger vermelde effecten en de onafankelijkheid van het onderzoek ervan vindt u op dierickxleys.be in de rubriek beleggingsadvies. De vermelde historische resultaten en prognoses zijn geen betrouwbare indicator voor toekomstige resultaten. De vermelde opinies kunnen in de toekomst wijzigen. 'Dierickx Leys Journal' is een trimestriële uitgave van Dierickx Leys Private Bank, Kasteelpleinstraat 44-46, BE-2000 Antwerpen tel: +32 3 241 09 99. De redactie wordt verzorgd door Geert Campaert, Willem De Meulenaer, Dominique De Schutter, Jonathan Mertens, Ethel Puncher, Sven Sterckx, Jasper Thysens en Werner Wuyts. Overname uit deze publicatie is toegelaten mits bronvermelding.